

Sygn. akt II K 625/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Dominika Źródka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2020 roku, 20 listopada 2020 roku, 9 kwietnia 2021 roku i 21 maja 2021 roku

sprawy J. S. syna H. i T. z domu M.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w okresie od niestalonego czasu do dnia 18 lipca 2015 roku w Barze (...) w N. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust 1, w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23 a ust. 1 ustawy tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji, urządzał gry hazardowe na automacie do gier A. nr (...), który nie został zarejestrowany przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

I. uniewinnia oskarżonego J. S.;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. S. kwotę (...) (tysiąca ośmiuset siedemdziesięciu dwóch) złotych tytułem wydatków poniesionych przez oskarżonego;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 625/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli			

<p>wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. S.	<p>J. S. został oskarżony o to, że w okresie od nieustalonego czasu do dnia 18 lipca 2015 roku w Barze (...) w N. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, określonym w art.6 ust. 1, w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23 a ust 1 ustawy tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji urządził gry hazardowe na automacie do gier A. (...), który nie został zarejestrowany przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.</p> <p>CZYNU NIE PRZYPISANO</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W 2015 roku M. P. przy ulicy (...) w N. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Bar (...). Głównym zakresem owej działalności gospodarczej było przygotowanie i podawanie napojów. M. P. w okresie 20 grudnia 2005 roku do 20 grudnia 2011 roku posiadała zezwolenie na posiadanie w owym lokalu automatów do gry. Natomiast po tej dacie M. P. nie dysponowała takimi uprawnieniami.</p>	<p>Notatka służbowa k. 1 Informacja z (...) k. 16-17 Informacja z (...) k. 19 -20 Zeznania świadka S. B. k.34, k. 232,k.320-321 Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p>		
<p>17 lipca 2015 roku do przedsiębiorstwa prowadzonego przez M. P. przyjechał bliżej nieustalony mężczyzna, który przywiózł celem wstawienia automat do gry o nazwie A. numer fabryczny (...). Automat ten nie był zarejestrowany przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego.</p>	<p>Protokół zatrzymania rzeczy k.2-3 Umowa dzierżawy rzeczy k.4 Protokół kontroli k.9-12 Informacja z (...) k. 19 -20 Zeznania świadka S. B. k.34, k. 232,k.320-321 Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p>		
<p>W trakcie pobytu w tym lokalu ów mężczyzna wręczył także M. P. umowę dzierżawy powierzchni. Zgodnie z tą umową wydzierżawiający zobowiązał się do udostępnienia powierzchni lokalu w sposób umożliwiający zainstalowanie urządzeń do gier. Natomiast</p>	<p>Umowa dzierżawy rzeczy k.4 Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p>		

<p>dzierżawca zobowiązał się płacić wydzierżawiającemu miesięczny czynsz w wysokości 250 złotych. Przedmiotowa umowa było oznaczona pieczęcią firmy (...).R.C. J. S.. Owa pieczęć znajdowała się na dwóch stronach tej umowy. Na dole przedmiotowe umowy pod pieczęcią firmową widniał napis (...)</p>			
<p>Oskarżony J. S. nie złożył podpisu pod przedmiotową umową dzierżawy powierzchni lokalu gastronomicznego prowadzonego przez M. P..</p>	<p>Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego J. S. k. 119,k.268-269</p> <p>Opinia biegłego R. B. k. 288-299</p>		
<p>Kilka dni przed fizycznym wprowadzeniem owego automatu do tego lokalu M. P. telefonicznie rozmawiała z osobą podającą w rozmowie nazwisko S., który zaproponował świadkowi wstawienie owego automatu. Rozmówca ten wytłumaczył M. P. jak będzie przebiegać ich współpraca. Wcześniej M. P. współpracowała już z tą osobą przy okazji zawieraniu tożsamyh umów.</p>	<p>Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p>		
<p>M. P. nigdy nie widziała osoby znajdującej się na ławie oskarżonych tj. J. S.. Osoba zawierająca pierwszy raz z nią umowę (na początku współpracy) na dzierżawę</p>	<p>Zeznania świadka M. P.. K.41,233,k.319-320</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego J. S. k. 119,k.268-269</p>		

<p>automatów miała około 30 lat i była znacznie szczuplejsza. Świadek nie poznała również głosu oskarżonego. Podczas gdy oskarżony J. S. ma 66 lat i jest tegim mężczyzną.</p>			
<p>18 lipca 2015 roku w Barze (...) funkcjonariusze Urzędu Celnego w N. - S. G., K. M. oraz S. B. przeprowadzili kontrolę w zakresie przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenia gier hazardowych.</p>	<p>Notatka służbowa k. 1-8 Protokół kontroli k.9-12 Zeznania świadka S. B. k.34, k. 232,k.320-321</p>		
<p>Po wejściu do lokalu mężczyźni ci ujawnili włączony automat do gier model admiral. Po okazaniu M. P. legitymacji służbowych, prowadząca działalność gospodarczą wyłączyła zasilanie, uniemożliwiając podjęcie na miejscu kontroli tego automatu. Następnie funkcjonariusze Urzędu Celnego zabezpieczyli ów przedmiot jako dowód rzeczowy. Automat ten nie był oznaczony numerem poświadczenia jego rejestracji. Funkcjonariusze zabezpieczyli także wyżej omówioną umowę dzierżawy powierzchni lokalu. Wszystkie gry zainstalowane na automacie miały charakter losowy, gdzie wynik gry był niezależny od grającego. Przedmiotowe</p>	<p>Notatka służbowa k. 1 Protokół zatrzymania rzeczy k.2-3 Protokół oględzin miejsca k.5-8 Protokół kontroli k.9-12 Zeznania świadka S. B. k.34, k. 232,k.320-321 Opinia biegłego z zakresu teleinformatyki k.81-108</p>		

gry spełniały więc definicje gier hazardowych.			
<p>J. S. prowadził przedsiębiorstwo pod nazwą D. (...) S. J..</p> <p>J. S. nie posiadał koncesji na prowadzenie/urządzanie kasyna gry.</p> <p>(...) oskarżonego J. S. również prowadzili działalność gospodarczą o zbliżonym profilu.</p>	<p>Informacja z (...) k. 16-17</p> <p>Zeznania świadka T. S. k.390</p>		
<p>Oskarżony J. S. ma 66 lat. Oskarżony z zawodu jest technikiem gastronomii. Oskarżony jest wdowcem, posiadającym dwójkę dorosłych synów.</p> <p>Oskarżony prowadził działalność gospodarczą.</p> <p>J. S. nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Oskarżony J. S. obecnie przebywa w zakładzie karnym. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, w tym za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego J. S. k. 119,k.268-269 w zakresie danych osobopoznawczych</p> <p>Karta karna k. 125-127</p>		
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. S.		

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OSKARŻONEMU NIE WYKAZANO URZĄDZANIA GIER HAZARDOWYCH W LOKALU BAR (...) NIE WYKAZANO RÓWNIEŻ URZĄDZANIE GIER HAZARDOWYCH W PRZEDMIOTOWYM LOKALU W OKRESIE INNYM NIŻ DATA KONTROLI PRACOWNIKÓW URZĘDU CELNEGO	całość materiału dowodowego PODSTAWY UNIEWINNIEŃ OPISANE SZERZEJ W CZĘŚCI DOTYCZĄCEJ ROZWAŻAŃ PRAWNYCH		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego J. S.	Oskarżony J. S. będąc słuchanym w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i złożył krótkie wyjaśnienia. Mianowicie oskarżony podał, iż przedmiotowa umowa została sfalszowana. Do tego oskarżony oświadczył, iż nigdy nie był on w N. i siłą rzeczy nie zna takiego baru. Natomiast w trakcie rozprawy głównej oskarżony także podał, iż podpis na	

przedmiotowej umowie należy do jego syna, który również prowadził podobną działalność. Co więcej oskarżony zaprzeczył jakoby kiedykolwiek miał zlecać zawieranie umów na odległość. J. S. wyjaśnił, iż prowadząc działalność gospodarczą zatrudniał od 5 do 10 osób i sam wybierał pieniądze z maszyn. J. S. wskazał także, że nie prowadził gier, w których można było wygrać pieniądze. Nadto oskarżony stanowczo negował swoją obecność w N. jak również znajomość ze świadkiem M. P.. Analiza całości zgromadzonego przez oskarżyciela materiału dowodowego nie pozwoliła podważyć wersji wydarzeń zaprezentowanej przez J. S.. W szczególności jak wynika z opinii biegłego R. B. podpis widniejący na przedmiotowej umowie nie należał do oskarżonego. Co więcej świadek M. P. będąc dwukrotnie słuchana w obecności oskarżonego za każdym razem w sposób konsekwentny i pewny oświadczała, iż nigdy w życiu nie widziała osoby oskarżonego. Świadek ta podała, iż mężczyzna, z którym za pierwszym razem załatwiała formalności ze wstawieniem maszyn wyglądał zupełnie inaczej. Przede wszystkim mężczyzna ten miał być znacznie młodszy.

		<p>Świadek M. P. również podała, iż nie poznaje ona oskarżonego po głosie. Nadto świadek zeznała, iż mężczyzna, z którym rozmawiała telefonicznie na kilka dni przed wstawieniem automatu do jej lokalu miał zdecydowanie młodszy głos. Dodatkowo oskarżyciel publiczny nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu wskazującego, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego przedmiotowa umowa była przez niego wykonywana. W szczególności nie zabezpieczono jakichkolwiek potwierdzeń wpłat czy też przelewów. Nadto sama M. P. podała, iż obsługa maszyn zajmować się miał niejaki pan P.. Co więcej w świetle zeznań syna oskarżonego T. S. należy zwrócić uwagę, iż także on jest osobą karaną za przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. Tym samym stwierdzić należy, iż oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego dowodu podważającego depozycje złożone przez oskarżonego J. S..</p>	
<p>Zeznania świadka M. P.</p>	<p>Jako labilne należy ocenić zeznania świadka M. P.. W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę, iż zeznania M. P. zmieniały się w trakcie biegu tego procesu. W szczególności świadek zeznawała w sposób</p>		

rożny odnośnie miejsca złożenia podpisu przez dzierżawcę powierzchni lokalu. Początkowo M. P. podała bowiem, iż umowa została podpisana przez osobę, która fizycznie wprowadziła automat do lokalu, podczas gdy później podała, iż w dniu 17 lipca 2015 roku umowa była już podpisana. Dodatkowo należy wskazać, iż świadek nie potrafiła podać kiedy to widziała J. S.. Początkowo świadek zeznała, iż widziała (...) kilkanaście lat temu przy zawarciu pierwszej umowy. Natomiast później, w sytuacji gdy okazano świadkowi na sali rozpraw wizerunek oskarżonego stanowczo zaprzeczyła jakoby kiedykolwiek widziała tę osobę. Co ważne świadek zeznała także, iż osoba z którą za pierwszym razem zawierała tego rodzaju umowę przedstawiająca się jako S. była o wiele młodsza od oskarżonego. Świadek podała, iż osoba ta miała mieć około 30 lat i być wysoką i szczupłą. Podczas gdy oskarżony jest ponad dwukrotnie starszy i posiada znaczącą nadwagę. Dodatkowo świadek M. P. zeznała także, iż jej rozmówca, z którym rozmawiała na kilka dni przed wstawieniem owego automatu także posiadał o wiele młodszy głos. Co istotne świadek w trakcie rozprawy podała, iż

nie jest pewna depozycji złożonych w Urzędzie Celnym, wskazując na swoje zdenerwowanie. Ponadto świadek w sposób stanowczy zaprzeczyła jakoby miała weryfikować tożsamość osoby, z którą zawierała po raz pierwszy tego rodzaju umowę za pomocą jego dowodu osobistego. Świadek w trakcie zeznań składanych na rozprawie zeznawała w sposób spokojny i pewny. Jej oświadczenie odnośnie braku rozpoznania J. S. cechowała istotna stanowczość.

Jednocześnie świadek nie ukrywała, iż w trakcie zeznań w urzędzie celnym była zdenerwowana i nie odczytała zeznań w sposób wystarczająco dokładny. Co istotne świadek M. P. zeznając w 3 marca 2020 roku nie widziała osoby oskarżonego, stąd też jej oświadczenia w zakresie obecności oskarżonego przy zawarciu pierwszej tego rodzaju umowy należy uznać za niewiarygodne, zwłaszcza, iż później dwukrotnie mając możliwość obserwacji oskarżonego świadek w sposób konsekwentny.

wskazywała, iż nigdy nie widziała takiej osoby. Nadto trzeba wskazać, iż M. P. 3 marca 2020 roku wskazała, iż umowa wówczas przywieziona do jej baru była już podpisana przez pana S. podczas gdy słuchana w postępowaniu przygotowawczym

	<p>świadek zeznawała w sposób zgoła odmienny. Co więcej owe twierdzenia świadka z marca 2020 roku nie znalazły odzwierciedlenia w wynikami opinii biegłego z zakresu pismo znawstwa. W związku z powyższym w ocenie Sądu Rejonowego zeznania świadka M. P. odnośnie okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy dzierżawy nie mogły stanowić bezpośredniego dowodu wskazującego na udział J. S. w urządzaniu gier hazardowych na terenie lokalu Bar (...).</p>	
<p>Zeznania świadka S. B.</p>	<p>Brak jest natomiast jakichkolwiek zastrzeżeń do wiarygodności zeznań złożonych przez funkcjonariusza (...) (...)S. B.. Świadek ten w sposób rzeczowy odpowiadał na pytania Sądu jak i stron tego procesu, Zeznania świadka jawiły się jako jasne, spójne i logiczne. Co więcej zeznania te korespondowały ze sporządzonymi przez świadka dokumentami w postaci notatki służbowej, czy protokołu zatrzymania automatu do gier. Należy zwrócić uwagę, iż świadek ten w sposób jednoznaczny stwierdził, iż w trakcie wejścia do lokalu przedmiotowy automat do gier był włączony i dopiero na skutek aktywności M. P. wynikła następcza przyczyna uniemożliwiająca</p>	

przeprowadzenie w lokalu gry kontrolnej. Zeznania świadka są zgodne w tym zakresie także z zasadami doświadczenia życiowego. Jednocześnie należało zważyć, iż brak szczegółowości w zeznaniach złożonych w trakcie rozprawy głównej jest zrozumiały biorąc pod uwagę okres, który minął od przedmiotowej kontroli oraz mnogość podobnych interwencji podjętych przez świadka w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Co istotne żadna ze stron procesu nie kwestionowała owych zeznań, które jednocześnie posiadały bardzo ograniczoną przydatność dla głównego celu tego procesu. Należy bowiem wskazać, iż świadek ten nie posiadał żadnej wiedzy odnośnie kontaktów M. P. z oskarżonym J. S. oraz okoliczności poprzedzających wprowadzenie tego automatu do kontrolowanego lokalu gastronomicznego. W związku z powyższym Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie częściowo oparł się na depozycjach złożonych przez świadka S. B..

Zeznania świadka T. S.

Jako zasadniczo nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie należy ocenić zeznania świadka T. S.. Świadek ten nie

niał wiedzy odnośnie współpracy jego ojca z M. P. na terenie N.. Jednocześnie świadek zaprzeczył wersję oskarżonego jakoby to jego podpis był umieszczony na przedmiotowej umowie dzierżawy. Sąd zwrócić jednocześnie uwagę, iż świadek ten jest osobą najbliższą dla oskarżonego. Co więcej świadek ten jest osobą karaną za podobnego rodzaju przestępstwa i w trakcie prowadzonej działalności również posługiwał się danymi zbliżonymi do danych figurujących na przedmiotowej umowie. Niemniej w realiach tego procesu przedmiotowe zeznania nie pomogły wykazać, iż to oskarżony J. S. urządzał gry hazardowe w Barze (...). Świadek ten nie miał w tym zakresie większej wiedzy. Stąd też owe depozycje nie były podstawą relewantnych ustaleń faktycznych w tej sprawie poza faktem prowadzenie przez świadka podobnej działalności gospodarczej.

Opinia biegłego R. B.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodną i przydatną do poczynienia ustaleń faktycznych opinię biegłego eksperta ds. pismo znawstwa R. B.. Biegły ten jest osobą niezwykle doświadczoną w sporządzaniu tego rodzaju dokumentów procesowych. W

przedmiotowej sprawie nie zaktualizowały się jakiegokolwiek okoliczności poddające w wątpliwość bezstronność biegłego czy też poziom jego wiedzy specjalnej. Dodatkowo należy wskazać, iż sporządzona przez biegłego opinia spełnia wszystkie wymogi określone w art. 201 k.p.k. Mianowicie opinia ta w pełnym stopniu odpowiada na wszystkie pytania Sądu. Opinia ta posiada także atrybut jasności. Biegły B. w sposób rzetelny zaprezentował obroną przez siebie metodologię pracy. Co istotne przedstawił on również wyniki przeprowadzonych badań pisma oraz wskazał na czynniki uniemożliwiające przyjęcie, iż rzeczony znak graficzny znajdujący się pod pieczęcią dzierżawcy został sporządzony ręką oskarżonego. Biegły ową niemożliwość wytłumaczył w sposób zrozumiały dla osób nie posiadających wiedzy specjalnej z zakresu pismo znawstwa. Do tego wyniki przeprowadzonych przez biegłego badań korespondują z jego wnioskami końcowymi. W przedmiotowej opinii brak jest dyskwalifikujących ją sprzeczności. Co więcej przedmiotowa opinia nie spotkała się z jakiegokolwiek zarzutami stron tego procesu. W związku z powyższym to

	<p>na podstawie pracy R. B. Sąd ustalił, iż J. S. nie złożył podpisu pod umową dzierżawy powierzchni lokalu.</p>	
Opinia biegłego R. N.	<p>Równocześnie brak było podstaw do zanegowania wartości dowodowej opinii biegłego R. N. odnośnie charakteru gier zainstalowanych na przedmiotowym automacie. Biegły w sposób przekonujący wykazał, iż rzeczona maszyna służyła do urządzania gier hazardowych. W szczególności biegły w sposób rzetelny i skrupulatny wyjaśnił na czym polega znamię losowego charakteru gry, a następnie poddał badaniu owo urządzenie. Sąd nie powziął wątpliwości odnośnie przebiegu i prawidłowości tego badania. Nadto wyniki tych czynności są zgodne z wnioskami końcowymi opinii, w której to brak jest jakichkolwiek sprzeczności zarówno o charakterze wewnętrznym jak i zewnętrznym. Nadto wypada zauważyć, iż brak jest podstaw do podważenia wiedzy biegłego czy jego bezstronności w tej sprawie. Żadna ze stron procesu nie kwestionowała także wniosków końcowych tej opinii. Stąd też Sąd ocenił charakter</p>	

	przedmiotowych gier na podstawie opinii sporządzonej przez biegłego R. N..	
Umowa dzierżawy lokalu	<p>W realiach przedmiotowej sprawy istotne znaczenia miała także umowa dzierżawy powierzchni lokalu gastronomicznego zabezpieczona podczas kontroli pracowników Urzędu Celnego. Z przedmiotowej umowy nie budzi wątpliwości, iż była ona wykonywana od dnia 18 lipca 2021 roku, a więc w dacie przedmiotowej kontroli. Jednocześnie w toku dochodzenia nie udało się zabezpieczyć innego rodzaju umów. Tym samym oskarżyciel publiczny wykazał tylko i wyłącznie fakt, iż przedmiotowa umowa stanowiła tytuł prawny do korzystania z powierzchni lokalu będącego w posiadaniu M. P. w dniu kontroli. Dodatkowo nie zostały podważone jej zeznania wskazujące na uruchomienie tej maszyny właśnie inkryminowanego dnia. Równocześnie przedmiotowa umowa nie może świadczyć o sprawstwie oskarżonego, gdyż to nie jego podpis widnieje na umowie. Natomiast samo posłużenie się pieczętką prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa jawi się jako zdecydowanie nie wystarczające na potrzeby procesu karnego. Oskarżyciel publiczny nie</p>	

	<p>wykazał również w inny sposób wykonywania tej umowy w okresie poprzedzającym przedmiotową kontrolę czy też jej powiązania z osobą oskarżonego. Stąd też niniejsza umowa nie mogła wykazać sprawstwa J. S..</p>	
<p>notatka służbowa protokół zatrzymania rzeczy, protokół oględzin miejsca, protokół kontroli, informacje z (...), informacje z (...), karta karna</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał za wiarygodny również pozostały materiał dowodowy wnioskowany do przeprowadzenia na rozprawie głównej przez oskarżyciela publicznego tj. notatkę służbową, protokół zatrzymania rzeczy, protokół oględzin miejsca, protokół kontroli, informacje z (...), informacje z (...), karta karna oskarżonego Przedmiotowe dowody korespondują z zeznaniami S. B. i M. P. odnośnie przebiegu przedmiotowej kontroli celnej. Do tego dokumenty te zostały sporządzone przez właściwe ku temu osoby w przepisanej prawem formie. Nadto żadna ze stron tego postępowania nie kwestionowała danych wynikających z tych dokumentów. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie posiłkował się wyżej wskazanymi dowodami.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>		

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>J. S. został oskarżony o to, że w okresie od nieustalonego czasu do dnia 18 lipca 2015 roku w Barze (...) w N. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, określonym w art.6 ust. 1, w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23 a ust 1 ustawy tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji urządzał gry hazardowe na automacie do gier A. (...), który nie został zarejestrowany przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 107 k.k.s. odpowiedzialności za ten występki skarbowy ponosi ten kto wbrew przepisom</p>			

ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzęda lub prowadzi gry hazardowe. Nie ulega więc wątpliwości, iż niniejszy czyn zabroniony jest typem powszechnym. Nadto bezsporna jest także jego blankietowość polegająca na tym, że szczegółowe zasady urządzania gier hazardowych zostały stypizowane w ustawie o grach hazardowych. W tym miejscu należy wskazać, iż ustawodawca zarzucił J. S. naruszenie art. 6 ust 1 ustawy o grach hazardowych. Zgodnie z tym przepisem w brzmieniu obowiązującym w chwili czynu oskarżonego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Podobnie zachowanie J. S. miało naruszać art. 14 ust 1 wyżej wymienionej ustawy, wedle którego ówczesnego brzmienia urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach było dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Kolejny z

kwestionowanych przez oskarżyciela publicznego tj. art. 23a ust 1 stanowił w chwili czynu, iż automaty i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących wyłącznie do urządzania gier liczbowych, mogły być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego. Powyższy obowiązek nie dotyczy terminali w kolekturach gier liczbowych służących do urządzania gier liczbowych lub sprzedaży loterii pieniężnych oraz urządzeń służących do urządzania gier liczbowych lub loterii pieniężnych urządzanych na terytorium więcej niż jednego państwa. W tym miejscu należy w sposób kategoryczny stwierdzić, iż zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego niniejsze normy mogą stanowić rozwinięcie karnej odpowiedzialności na podstawie art. 107 § 1 k.k.s., niezależnie od przebiegu procedury ich notyfikacji. Nadto należy wskazać, iż w świetle orzecnictwa sądów powszechnych znamię urządzania gier

hazardowych realizują nie tylko czynności bezpośrednio poczynione w danym lokalu, lecz także innego rodzaju czynności bez których niemożliwe byłoby prowadzenie gier w danym miejscu.

Niemniej jednak w ocenie Sądu Rejonowego oskarżyciel publiczny nie wykazał w sposób dostateczny, iż to J. S. urządził w przedmiotowym lokalu gry hazardowe. Brak jest bowiem jakiegokolwiek dowodu wskazującego na jego udział w tym procederze. Na samym wstępie należy zaznaczyć, iż oskarżyciel publiczny wykazał tylko i wyłącznie fakt, że rzeczony automat do gier hazardowych był w tym lokalu w dniu 18 lipca 2015 roku – data jego udostępnienia dla klientów, względnie od 17 lipca 2015 roku – data jego dostarczenia. Oskarżyciel poza wynikami kontroli nie wykazał bowiem ażeby ten przedmiot pozostawał w tym lokalu w okresie poprzedzającym rzeczoną kontrolę. Nie mogą być w tym zakresie relewantne niektóre z zeznań M. P., wskazująca iż podejmowała wcześniej współpracę „z panem S.”, gdyż świadek nie potrafiła podać daty, wskazując bardzo odległy okres czasu. Nadto godzi się zauważyć, iż lokal prowadzony przez świadka w okresie 5 lat posiadał

koncesje na tego rodzaju urządzenia – dane z systemu (...). Tym samym nie sposób jest twierdzić, iż wykazano urządzenie tych gier w okresie innym niż data przedmiotowej kontroli. Natomiast nie budzi wątpliwości, iż 18 lipca 2015 roku w rzeczonym lokalu faktycznie prowadzono gry hazardowe. Niemniej w przedmiotowej sprawie nie wykazano, że to J. S. był osobą, która podejmowała jakiegokolwiek czynności związane z urządzeniem tych gier. W szczególności jak wynika z opinii biegłego z zakresu pismoznawstwa to nie jego podpis figuruje pod przedmiotową umową dzierżawy. Natomiast samo umieszczenie na tej umowie pieczętki przedsiębiorstwa oskarżonego jest daleko nie wystarczające do przypisania sprawstwa. Należy bowiem mieć na względzie fakt, iż do wydania wyroku skazującego konieczne jest wykazanie, a nie jedynie uprawdopodobnienie, iż to dana osoba dopuściła się inkryminowanych działań bądź zaniechań. Jednocześnie w dzisiejszych czasach umieszczenie zwykłej pieczęci z danymi oskarżonego jest możliwe przy braku podjęcia ku temu nadzwyczajnych środków. Co więcej sprawstwo oskarżonego w tej sprawie jest wątpliwe,

iż to jego dane zostały naniesione jako podpis dzierżawcy, a tymczasem w świetle opinii R. B. podpis ten został podrobiony. Dodatkowo trzeba mieć na uwadze fakt podniesiony przez oskarżonego, iż także jego syn prowadził tego rodzaju działalność z wykorzystaniem podobnej firmy jego przedsiębiorstwa. E. zachodzą duże wątpliwości czy w realiach niniejszej sprawy nie doszło do podszycia się pod osobę J. S. sr. To wszystko trzeba także wiązać ze stanowczymi zeznaniami M. P., która podczas rozprawy z całą mocą stwierdziła, iż nigdy nie widziała osoby oskarżonego, a osoba z którą nawiązała współpracę dotyczącą automatów wyglądała zupełnie inaczej, a przede wszystkim była znacząco młodsza. Podobnie to młody mężczyzna miał rozmawiać ze świadkiem na kilka dni przed umieszczeniem owego automatu w Barze (...). Nie sposób również nie dostrzec, iż także syn oskarżonego jest osobą skazaną za przestępstwa skarbowe opisane w art. 107 § 1 k.k.s. Dodatkowo należy mieć na względzie fakt, iż żaden dowód w sprawie nie pozwala na przyjęcie ustalenia, iż to faktycznie J. S. wykonywał tę umowę poprzez realizacje

płatności czynszu
dzierżawnego. W sprawie
nie zabezpieczono bowiem
żadnych dowodów
przelewów środków
pieniężnych czy też
pokwitowań świadczących
za tym, iż to oskarżony
płacił świadczeniowi za
udostępnienie
powierzchni tego lokalu.
W związku z powyższym
należało stwierdzić, iż
szczerłość materiału
dowodowego nie pozwoliła
przypisać oskarżonemu J.
S. sprawstwa zarzucanego
mu czynu. Jednocześnie
należy stwierdzić iż samo
przyznanie czy też
domniemanie nie może
leż u podstaw wydania
wyroku skazującego. Nie
można też domniemywać
sprawstwa oskarżonego na
podstawie analizy jego
karty karnej. Stąd też
Sąd Rejonowy kierując się
treścią art. 414 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 17 § 1 pkt 1
k.p.k. po przeprowadzeniu
rozprawy był zobowiązany
wydać wyrok
uniewinniający.

**KARY, Środki Karne,
PRzepadek, Środki
Kompensacyjne i
środki związane z
poddaniem sprawcy
próbie**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>W przedmiotowej sprawie należało oddalić wniosek dowodowy o przesłuchanie świadka J. S. jr. Świadek ten nie przebywa bowiem w miejscu podanym przez autora wniosku dowodowego. Ponadto także policji pomimo starań w tym zakresie nie ustaliła aktualnego miejsca pobytu tej osoby. Dlatego też Sąd Rejonowy oddalił ów wniosek dowodowy z uwagi na fakt, iż dowodu nie da się przeprowadzić.</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>Wobec jednoznacznej treści art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd uniewinniając oskarżonego J. S. od zarzucanego mu czynu zobligowany był stwierdzić, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż obrońca oskarżonego złożył oświadczenie o wydatkach poniesionych przez oskarżonego w toku tego procesu Sąd przyznał J. S. od Skarbu Państwa kwotę 1872 złotych tj. kwotę wyliczoną według stawek minimalnych z zastrzeżeniem powiększenia kwoty bazowej za postępowanie jurysdykcyjne z uwagi na zakończenie rozprawy po 5 terminach rozprawy głównej.</p>	
Podpis		